

Domnul Castor

Georgiana-Laura Gheorghe

Undeva lângă un râu
În partea estică a pădurii
Poți să auzi un „Tronc!”, un „Bâldâbâc!”
Și tot felul de sunete pe care cineva ar crede că sunt zgomotoase.
Nu! Nu este un șantier de construcție.
Este doar prietenul nostru, domnul Castor
Care își construiește casa cea nouă.
Tăind copaci cu dinții lui ascuțiți ca sabia,
Strângând pietre și noroi
Și aducându-le lângă râu
Folosindu-se de forța lui mare
Care este unul din talentele
Pe care i le-a dat Mama Natură în dar.
El assemblează răbdător materialele adunate bucată cu bucată
Asemeni unui copil care se joacă cu un set de cuburi.
El le-a lipit cu noroi
Folosindu-se de coada lui mare și lată
Ca o lopată.
Unu, doi, trei
Și casa e gata.
Era așa de frumoasă
Încă a fost complimentată și de un șoricel.
„Ce retuș aş putea să adaug acestei scene?”
S-a întrebat domnul Castor în sinea lui.
I-a venit o idee în minte.
Una constructivă.
Urmându-și filosofia:
Istețime, hotărâre, răbdare și hărnicie,
Domnul Castor s-a pus pe treabă imediat.
Orele treceau,
Câțiva trecători l-au salutat
Și soarele apunea încetul cu încetul.
Când steaua polară
S-a ivit pe cer,
Mediul prietenos al domnului Castor era gata.
Văzând că nu s-a făcut târziu
El s-a hotărât să facă un tort.
Apoi s-a dus la scăldat ca să-l lase să se răcească.
„Bâldâbâc!”, „Bâldâbâc!”, „Bâldâbâc!”
Vai, dar ce repede mai trece timpul când te distrezi!
După o gustare sănătoasă și o bucată de tort
Domnul Castor s-a dus la culcare și a adormit rapid
Visând la o altă zi aventuroasă.